

at betale noget og få risikovillig kapital og dynamik og alle de flotte ord, hvorfor får vi så ikke en privatisering af Danmarks Radio? Eller det er måske det næste, der venter forude?

(Kort bemærkning).

Jens Rohde (V):

Jeg tænker på det der med reklamerne. Er der ikke noget om, at Enhedslisten går ind for fri hash? Det kunne der så blive nogle interessante reklamer ud af.

Det, jeg egentlig i forhold til hr. Søren Søndergaards udmeldinger heroppefra om de der worst case-scenarier vil spørge om, er: Når nu hr. Søren Søndergaard stiller det så sort op, som han gør, undrer det så ikke hr. Søren Søndergaard, at der overhovedet er nogen, der er interesseret i at købe TV 2? At der er nogen, der rent faktisk mener ud fra de forudsætninger, som jo er kendte, de politiske krav, som er opstillet, at det her kan man rent faktisk godt lave en god forretning ud af. Er det ikke mærkeligt?

(Kort bemærkning).

Søren Søndergaard (EL):

Nu troede jeg egentlig også, at hr. Jens Rohde gik ind for fri hash, men det er måske kun til medicinsk forbrug. Det ved jeg ikke.

Kl. 14.00

Jeg tror da udmærket, jeg forstår, hvorfor der er den interesse. Den interesse er der da, fordi dygtige forretningsfolk ikke tænker på 2-års-sigt, de tænker ikke på de første 3 års regnskaber, de tænker på 10-års-sigt eller 20-års-sigt, og de er da fuldstændig klar over, at hvis de først får købt TV 2, hvis de først har ejendomsretten til TV 2, så har de et fantastisk magtmiddel i deres hænder, og så kan de godt leve med de første 2, 3, 4 år at have negative tal på bundlinjen. De kan godt leve med at have et underskud, for så bruger de den magt til at få ændret de reklamerregler og ændret de ting, der gør, at de ikke virkelig kan tjene penge.

Derfor vil vi jo opleve, præcis som vi har oplevet det, da reklamerne holdt deres indtog, at det vil blive springbrættet for nye krav og nye pressioener over for Folketinget i forhold til liberaliseringer. Det vil vi også se der. Derfor er det for mig fuldstændig naturligt, at hvis man som privat virksomhed kan få adgang til alle danskeres stue hver dag i flere timer, så er man da villig til at acceptere et underskud i en række år, hvis man har en formodning om, at man kan få æn-

dret reglerne, sådan at man virkelig kan tjene penge.

Med al respekt for hr. Rohde vil jeg sige, at den dag, de står der og siger, se, hvor dårligt det går, og at vi bliver nødt til at ændre reglerne, så tror jeg ikke, hr. Rohde han står imod, i hvert fald ikke ret længe.

(Kort bemærkning).

Jens Rohde (V):

Jeg ved ikke, om hr. Søren Søndergaard er til salg for penge, jeg er ikke. Sådan er det.

Jeg er nødt til at spørge hr. Søren Søndergaard: Hvis man nu sætter de scenarier op og man mener, at sådan vil det uvægerligt gå, hvorfor er det så ikke gået sådan f.eks. i Norge? Det er gået stik modsat, det er gået stik modsat, på trods af at man har et privat firma, der kan lægge pres på politikerne. Nej, der har man oven i købet strammet public service-kravene endnu mere og fået endnu mere public service ud af det. Hvordan kan det være? Hvordan i alverden kan det lade sig gøre, hvis alt det, hr. Søren Søndergaard står heroppe og siger, skulle være rigtigt?

(Kort bemærkning).

Søren Søndergaard (EL):

Nej, jeg er heller ikke selv til salg for penge, så skal det i hvert fald være mange, vil jeg sige.

Hvad angår spørgsmålet om Norge, er der mig bekendt en situation, hvor økonomien faktisk er gået rimeligt hæderligt i Norge. Hr. Jens Rohde kan bekræfte, hvis jeg har ret i den antagelse, og det giver jo selvfølgelig en anden situation.

Det, jeg snakker om, er jo netop worst case-scenariet. Det, jeg snakker om, er, når der er problemer. Jeg tror da ikke, at de mennesker, der går ind i det her, hvem det så end måtte være, går ind for at ødelægge TV 2. Det tror jeg ikke. Jeg tror, at de går ind med et ærligt hjerte for at gøre det så godt som muligt, og jeg tror, at mange af dem, som vil lave det her, hvad enten det er aviser eller andre medieforetagender i Danmark, da ikke er interesseret i at vise alle de der amerikanske tv-film. De vil da hellere vise noget danskproduceret. Jeg tror da ikke, at det er, fordi det er onde mennesker.

Men det spørgsmål, vi må stille os, når vi sætter denne her proces i gang, er: Hvad sker der den dag, økonomien strammer til? Hvad sker der den dag, worst case-scenariet indtræder? Det er den situation, der er interessant, og det er